

From: M1
Sent: Wednesday, February 03, 2016 9:27 PM
To: KR-P2 ; M3
Cc: KR-S2.1
Subject: RE: 11/2 voorstel doorbreken impasse. Vertrouwelijk.

Brs,

Ik reageer nu pas omdat ik hier even goed over na heb willen denken.

Ik ben (nog) niet overtuigd van het feit of dit gaat bijdragen aan dat wat we willen bereiken als broeders en zuster van elkaar: herstel van verhoudingen, samen verder kunnen. Een 'bindend advies' door een derde partij zal er inderdaad voor zorgen dat het formeel klaar is, maar de vraag blijft of we elkaar dan gevonden hebben. Het klinkt voor mij meer als een uitkomst in de zin van "dit is mijn uitspraak en daar zult u het mee moeten doen...". In zakelijke conflicten kan dat nodig zijn en werken, maar in een kerk hoop ik dat we echt op meer uit zijn dan alleen 'een uitspraak'.

Bovendien zal zo'n derde partij/bemiddelaar zich toch eerst, alvorens een bindend advies uit te kunnen brengen, weer moeten laten informeren over feiten en gebeurtenissen. Dat vraagt van ons maar ook van G8+G1 en G5 om 'alles' weer op tafel te leggen. Los van het feit of ik me afvraag of ik daar nog de energie voor kan vinden, betwijfel ik sterk of dat heilzaam werkt en er niet juist voor gaat zorgen dat eerder afgeronde punten weer gaan herleven. Bedenk daarbij juist ook dat we als commissie (KR6/KR9/M1) in de zomermaanden van 2015 'blij waren elkaar gevonden te hebben'. Ook G1 verwijst daar zelfs nu nog naar in haar laatste email van 28/1, het was ook echt zo en het was wederzijds. We spraken toen ook juist heel bewust af het verleden te laten rusten, was een dringende oproep aan zowel de kerkenraad als aan het adres van G8+G1 en G5, en was/is nodig om juist te kunnen gaan bouwen aan verder herstel. Lees het verslag van de commissie er nog eens goed op na, waardevol wat daar is gezegd en afgesproken.

Toch ging het opnieuw mis en zitten we nog steeds in een conflictsituatie waarin we inderdaad meer dan ooit partij zijn geworden. Waarom dat zo is blijft de kernvraag die we eerst zullen moeten beantwoorden, pas wanneer dat helder is zijn we ook zover dat we vervolgpunten kunnen maken. Bovendien moeten we vervolgpunten niet op eigen houtje (blijven) willen doen maar dat juist in rechtstreekse samenspraak en overleg met G8+G1 en G5 doen. Betrek ze gewoon hierbij en leg ook hen gewoon de vraag voor wat nu nodig is. Dat voorkomt wat M3 terecht aangeeft, namelijk dat elk besluit wat we (zonder hen) nemen al op voorhand onder druk komt te staan. Omdat het dan weer een besluit is wat over hen genomen is en niet met hen.

Voor het antwoord op de kernvraag waarom het mis blijft gaan beperk ik me hier door te verwijzen naar hetgeen ik in mijn brief van 30 december jl. aan kerkenraad al duidelijk heb willen maken. Het breekpunt is en blijft telkens het gegeven dat KR-P1 (juist als ambtsdrager) niet bereid is stappen te zetten om het (verzoenend) gesprek aan te gaan met G8+G1 en G5 en dan vooral dat de kerkenraad dat laat voortbestaan. Dat dilemma blijft en houdt (ook) dit conflict in zijn greep. G5 noemt dit rechtstreeks als je hem de vraag stelt, G8+G1 hebben dit punt eveneens als kern en toetsen hoe langer het duurt de kerkenraad meer en meer op het nauwgezet nakomen van toezeggingen zoals (tijdig) beantwoorden van brieven. Het plaatsen van het stukje in mededelingenblad ging op het allerlaatste moment mis toen aan G8+G1 gecommuniceerd werd dat de noodzaak tot het aangaan van het gesprek door KR-P1 met G8+G1 (en G5) niet gezien werd als iets waar de kerkenraad nog een rol in heeft/ verantwoording voor draagt. Daarmee hebben we in feite de boodschap afgegeven dat we onze handen hier dus van aftrekken en dat verder beschouwen als iets tussen KR-P1 en hen. In mijn optiek een onmogelijk vol te houden standpunt gelet ook op juist de eerdere toezegging hieromtrent door de commissie destijds EN het feit dat we het hier juist over een kerkenraadslid/ ambtsdrager hebben. We tonen ons daarmee niet betrouwbaar bij het doen en nakomen van toezeggingen. Dat daarmee het plaatsen van een stukje in mededelingenblad op dat moment door G8+G1 als 'fake' werd beschouwd kan ik me heel goed voorstellen, hoe spijtig het ook is.

Tot zover voor nu, we spreken elkaar ongetwijfeld verder hierover binnenkort. Nu toch wat uitgebreider per mail gereageerd omdat M3 aangaf niet in de gelegenheid te zijn te bellen.

Hartelijke groet,

M1